

Arrest

nr. 209 339 van 14 september 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juni 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 augustus 2017 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. TAFFIJN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 juni 2017 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 05.09.2016 werd ingediend door : K(...), P(...) A(...)) nationaliteit: Ghana geboren te k(...) op (...) adres: (...) in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De verwijzing naar de toestand in Ghana (waar de economische en financiële situatie erbarmelijk zou zijn) vormt geen buitengewone omstandigheid, aangezien deze verwijzing handelt over de algemene situatie in het land en betrokkene geen persoonlijke bewijzen levert dat zijn leven in gevaar zou zijn. Betrokkene beroept zich op het feit dat hij geen middelen heeft om de reis naar zijn land van herkomst te ondernemen. Echter, het staat betrokkene vrij om voor zijn terugkeer een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage. Hierdoor kan de bewering dat betrokkene geen middelen heeft om naar zijn land van herkomst terug te keren niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een last of gevaar is geweest voor de maatschappij of openbare orde, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

De elementen van lang verblijf en integratie (met name het feit dat hij sinds 1998 in België zou verblijven, dat hij goed Frans zou spreken, dat hij een meer dan degelijke kennis zou hebben van het Nederlands, dat hij zeer graag in België zou willen verder leven, werken, en een gezin uitbouwen, dat hij België als zijn thuis ziet na 18 jaar, dat hij zijn leven hier heeft opgebouwd, dat hij sinds kort opnieuw werk zou hebben, dat hij reeds verschillende werkzaamheden uitgeoefend zou hebben, dat hij hier familie en vrienden zou hebben, dat hij een vast contract zou hebben als loodgieter, dat hij met al zijn verplichtingen in orde zou zijn en dat hij een arbeidscontract d.d. 06.07.2016 voorlegt evenals zes getuigenverklaringen, een werkbeloofte, een aanvraag tot omnipass d.d. 17.07.2006 en verschillende bewijzen van vervoersmaatschappij STIB) kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

Volledigheidshalve merken we op dat betrokkene zijn verblijf van meer dan 18 jaar in België niet aannemelijk maakt. Het laatste bewijs van aanwezigheid op het Belgische grondgebied in het administratief dossier van betrokkene is het doorgeven van de adreswijziging d.d. 18.01.2008. Betrokkene liet sindsdien niets meer van zich horen. Nochtans kon het in België verblijvende vreemdelingen niet ontgaan zijn dat op 19.07.2009 een nieuwe instructie aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd verstuurd waarin een aantal criteria voor verblijfsmachtiging werden verduidelijkt. Via alle media (kranten, televisie, internet) werden de mensen aangespoord om ofwel een nieuwe aanvraag in te dienen, ofwel om hun bestaande aanvraag te actualiseren. Uit het feit dat betrokkene in deze periode geen nieuwe aanvraag indiende, kunnen we redelijkerwijs afleiden dat betrokkene niet op het Belgische grondgebied verbleef. Temeer daar het administratief geen enkel bewijs bevat van zijn aanwezigheid in de periode van 18.01.2008 tot huidige aanvraag 9bis d.d. 05.09.2016. Huidige aanvraag 9bis bevat, behalve de vijf getuigenverklaringen, geen enkel bewijs van zijn aanwezigheid op het Belgische grondgebied in de periode van 2008 tot en met 2015. Het laatste bewijs dat betrokkene voorlegt uit 2008 dateert van 31.05.2008, met name een werkbeloofte vanwege J(...) P(...). Het eerste bewijs van (hernieuwde) aanwezigheid op het Belgische grondgebied is zijn arbeidscontract d.d. 06.07.2016. De voorgelegde getuigenverklaringen kunnen niet weerhouden worden aangezien deze verklaringen niet gepaard gingen met bewijsstukken die de loutere beweringen

ondersteunen en gezien het gesolliciteerde karakter van deze verklaringen die in functie van betrokkene werden opgesteld. We stellen dus vast dat betrokkene zijn verblijf van meer dan 18 jaar op het Belgische grondgebied niet aannemelijk heeft gemaakt.

1.2. Op 12 juni 2017 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing en deze is gemotiveerd als volgt:

“De heer: Naam, voornaam: geboortedatum: geboorteplaats: nationaliteit: K(...), P(...) A(...) (...) (...) Ghana wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen dertig (30) dagen na de kennisgeving.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grand van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Het middel luidt als volgt:

“Aangaande de gegrondheid van het beroep: De dienst vreemdelingenzaken werpt op dat de instructie d.d. 19/07/2009 werd vernietigd door de Raad van State. En dus zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing. Dit is 4 correct doch het is op heden noch steeds zo dat de overheid vrij beslist of zij een 9bisaanvraag gegrond vindt. Zo zegt het agentschap van integratie en inburgering dat de verblijfswet hier geen criteria voor geeft. De criteria die de overheid in de praktijk toepast, zijn laatst toegelicht in de instructie van 19 juli 2009. Die instructie is aldus formeel vernietigd maar blijft in de praktijk een niet-bindende richtlijn. aldus het agentschap. Toch moet de overheid elke aanvraag op zijn individuele waarde beoordelen en daarom vraagt verzoeker om met alle elementen van de aanvraag en het dossier rekening te zullen houden zonder zomaar te stellen dat de aanvraag onontvankelijk is. De overheid mag geen beslissing nemen die kennelijk onredelijk of willekeurig is. Verzoeker meent wel degelijk over bijzondere omstandigheden te beschikken en voert volgende middelen aan tegen de motivatie van de bestreden beslissing dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond dat er wel degelijk buitengewone omstandigheden zijn zoals dit vereist is door artikel 9bis van de wet van 15 december 1980. Dit is allermindst zo en wel om volgende redenen dewelke met de nodige documenten worden gestaafd: 1) Hij heeft Ghana verlaten voornamelijk omwille van de erbarmelijke financiële en economische situatie. Dit is op vandaag nog steeds niet verbeterd. 2) De heer K(...) is sedert 1998 slechts enkele keren terug in Ghana geweest om zijn familie te gaan bezoeken doch nooit langer dan enkele weken. Hij verblijft aldus sedert 1998 continue in België. Bewijs hiervan wordt aangebracht in de bijlagen 5 en 6 waar enerzijds familie en vrienden verklaren dat de heer K(...) reeds lange tijd in België verblijft en er anderzijds documenten worden aangebracht waaruit blijkt dat deze dateren van begin 2000 en later (abonnementen openbaar vervoer, aanvragen bij gemeenten, brieven om werk te vinden, enz). Dat verzoeker niet in België zou zijn geweest tussen 18/01/2008 en de aanvraag d.d. 05/09/2016 is absoluut niet waar en wordt nergens bewezen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker heeft wel degelijk continu in ons land verbleven. Bewijs hiervan is dat hij werk heeft en de verklaringen op eer. 3) Het is op heden zeer lang geleden dat de heer K(...) nog in Ghana is geweest wegens een gebrek aan middelen om deze reis te ondernemen. De heer Kodie leeft momenteel bij de gratie van vrienden om te kunnen leven. Het is momenteel aldus onmogelijk om naar Ghana terug te keren om daar zijn aanvraag in te dienen. Van zodra verzoeker over de nodige verblijfsvergunningen beschikt in België kan deze zijn leven pas volledig op orde brengen met werk, woonst, relaties en dergelijke meer. De onzeker en onstabiele situatie waarin verzoeker nu verkeert is niet goed en menselijk te noemen; 4) De heer K(...) spreekt goed Frans en heeft meer dan een degelijke kennis van het Nederlands. Deze verblijft sedert lange tijd in Tienen, nederlandstalig grondgebied. Verzoeker heeft zich dus zeer goed geïntegreerd. 5) De heer K(...) heeft reeds verschillende malen geprobeerd om zijn verblijf in België te regulariseren doch dit is nog steeds niet gelukt. Een echte aanvraag heeft hij nog nooit ingediend. Dit is te danken aan het feit dat hij enigszins lang gewacht heeft hiermee doch ook dat hij zeer beperkt

geïnformeerd werd door kennissen, raads mannen en mensen die hem zagezegd zouden helpen. Het is nu pas de eerste keer dat de heer K(...) een degelijke aanvraag indient aangezien hij zeer graag in België wilt verder leven, werken en een gezin uitbouwen. Hij ziet België na 18 jaar als zijn 'thuis' en het is 5 daarom dat verzoeker een verblijf wenst van meer dan 3 maanden. Hij heeft zijn leven (vrienden, werk,...) hier opgebouwd op die 18 jaar. 6) De heer K(...) verblijft momenteel bij de heer en mevrouw A(...) – E(...- te (...) (zie bijlage 3). Hij heeft sinds kort opnieuw werk waardoor hij zelf weer iets kan huren. 7) De heer K(...) heeft steeds verschillende werkzaamheden uitgeoefend en heeft sedert kort een vast contract voor onbepaalde duur als loodgieter bij (zie bijlage 4). Dit zorgt voor financiële stabiliteit bij de heer K(...). Tot slot dient te worden opgemerkt dat verzoeker reeds vaak naar België is gekomen, via de wettelijk vereiste binnenkomstdocumenten, met name een geldig paspoort annex visum type C. Verzoeker heeft zich daarbij moeiteloos geïntegreerd in de Belgische maatschappij. Getuige hiervan zijn de verklaringen op eer van verschillende personen (cfr stuk 5). Hoger is het dus klaar en duidelijk aangetoond dat er in casu wel degelijk buitengewone omstandigheden voorhanden zijn zoals dit vereist is door artikel 9bis van de wet van 15 december 1980. Verzoeker is verder met al zijn verplichtingen in orde en is nooit een last of gevaar geweest voor de maatschappij of openbare orde. Dit alles wordt meermaals bewezen door alle stukken in bijlage.”

2.2. Met de bestreden beslissing wordt de aanvraag van verzoekende partij om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beoordeeld.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van diezelfde wet luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

Uit het voorgaande blijkt dat de mogelijkheid om in België een verblijfsmachtiging aan te vragen als uitzonderingsbepaling restrictief moet worden geïnterpreteerd. De “buitengewone omstandigheden” strekken er niet toe te verantwoorden waarom de machtiging voor een verblijf van meer dan drie maanden wordt verleend, maar om te verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet in het buitenland wordt ingediend. Het betreft omstandigheden die een tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van oorsprong, om er de noodzakelijke formaliteiten voor het indienen van een aanvraag tot machtiging tot verblijf te vervullen, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken. Een aanvraag, ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, vereist dus vanwege de overheid een dubbel onderzoek:

1° wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;

2° wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven;

desbetreffend beschikt de verwerende partij over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De vreemdeling moet in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de consulaire of diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Hij dient met andere woorden aan te tonen dat het voor hem bijzonder moeilijk is terug te keren naar zijn land van oorsprong of naar een land waar hij gemachtigd is te verblijven, om er zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen. Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat.

De bestreden beslissing verklaart de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. In casu is dus de vraag aan de orde of de verwerende partij kon oordelen of verzoekende partij afdoende aannemelijk heeft gemaakt dat het voor haar onmogelijk, dan wel bijzonder moeilijk is om haar aanvraag te doen vanuit haar land van oorsprong of het land waar zij gemachtigd is te verblijven.

2.3. De verzoekende partij voert vooreerst een betoog omtrent de instructie van 19 juli 2009. Zij geeft daarbij zelf aan dat de instructie werd vernietigd. Er dient op gewezen te worden dat de Raad van State oordeelde dat men een voorwaarde aan de wet toevoegt, indien de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel wordt toegepast. In dat geval beschikt de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer, wat dus in strijd is met de discretionaire bevoegdheid waarover de staatssecretaris beschikt (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RVS 1 december 2011, nr. 216.651). De stelling van de verzoekende partij dat naar de mening van het agentschap van integratie en inburgering de instructie in de praktijk een niet-bindende richtlijn zou blijven, kan aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk doen. Het betoog is bijgevolg niet dienstig.

De verzoekende partij meent vervolgens wel degelijk over bijzondere omstandigheden te beschikken en dat er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn die vereist zijn door artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar uiteenzetting elementen herhaalt die zij reeds in haar aanvraag van 5 september 2016 heeft ingeroepen. Door elementen te herhalen en aan te geven het niet eens te zijn, toont de verzoekende partij niet aan dat de gedane beoordeling ervan kennelijk onredelijk of in strijd met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is. De Raad wijst er verder op dat de gemachtigde over een discretionaire bevoegdheid beschikt om te oordelen of al dan niet buitengewone omstandigheden worden aangetoond die het in België indienen – als afwijking op de algemene regel van een indiening in het buitenland – van een aanvraag om machtiging tot verblijf rechtvaardigen. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd waarom de gemachtigde oordeelde dat de betrokken elementen niet aan de orde zijn. Met haar betoog, waarin zij meent dat de door haar aangevoerde elementen juist wel buitengewone omstandigheden uitmaken, toont de verzoekende partij niet aan dat deze motivering niet zou volstaan. De verzoekende partij slaagt er niet in op concrete wijze uiteen te zetten op welke manier de motivering van de gemachtigde niet zou volstaan in het licht van de elementen die zij in het kader van haar aanvraag heeft aangehaald. Waar de verzoekende partij meent dat de stelling dat zij tussen 18 januari 2008 en de aanvraag van 5 september 2016 niet in België is geweest, absoluut niet waar is en nergens bewezen wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken, benadrukt de Raad dat het de verzoekende partij toekomt om de buitengewone omstandigheden aan te tonen die zij aanvoert. De verzoekende partij stelt dat het continue verblijf in België wordt aangetoond door het feit dat zij werk heeft en de verklaringen op eer. Hiermee gaat de verzoekende partij echter voorbij aan het motief van de gemachtigde waarin hij stelt dat het eerste bewijs van haar (hernieuwde) aanwezigheid op het Belgische grondgebied haar arbeidscontract van 6 juli 2016 is, en dat de voorgelegde getuigenverklaringen niet aanvaard kunnen worden aangezien deze verklaringen niet gepaard gingen met de bewijsstukken die de loutere beweringen ondersteunen en gezien het gesolliciteerd karakter van deze verklaringen die in functie van de verzoekende partij werden opgesteld. De gemachtigde besluit dat dus vaststaat dat de verzoekende partij haar verblijf van meer dan 18 jaar op het Belgische grondgebied niet aannemelijk heeft gemaakt. Aan de motieven wordt dan ook geen afbreuk gedaan door het betoog van de verzoekende partij. Ook de overige motieven in dit kader blijven staande daar de verzoekende partij hierop niet ingaat.

In de mate dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift een verdere redenering opbouwt waar zij stelt dat van zodra zij over de nodige verblijfsvergunningen beschikt in België, zij haar leven pas volledig op orde kan brengen en dat de onzekere en onstabiele situatie waarin ze nu verkeert niet goed en niet menselijk te noemen is, herhaalt de Raad in de eerste plaats dat het de verzoekende partij toekomt om aan te tonen dat zij zich binnen de toepassingsvoorwaarden bevindt om een verblijfsvergunning te bekomen. Daarnaast merkt de Raad op dat de verzoekende partij hiermee nieuwe elementen aanvoert die niet als buitengewone omstandigheid werden aangehaald in de aanvraag zodat de gemachtigde niet kan worden verweten erover niet te hebben gemotiveerd. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij werden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houden met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). Dit is eveneens het geval in de mate dat de verzoekende partij de uiteenzetting dat zij via een geldig paspoort annex visum type C naar België is gekomen, wenst aan te voeren als buitengewone omstandigheid. Hoe dan ook doet dit betoog geen afbreuk aan de motieven van de gemachtigde.

Met haar kritiek geeft de verzoekende partij blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid. Er dient op gewezen te worden dat het onderzoek van deze andere beoordeling de Raad uitnodigt tot een opportuniteitsonderzoek, hetgeen echter niet tot zijn bevoegdheid behoort. Met haar betoog toont de verzoekende partij dan ook niet aan dat de motivering niet afdoende zou zijn, noch dat de bestreden beslissing niet zou stoelen op een correcte feitenvinding, geen voldoende onderzoek of geen correcte belangenafweging zou hebben plaatsgevonden. Een schending van de materiële motiveringsplicht en/of van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Waar de verzoekende partij in fine van haar verzoekschrift vordert om haar regularisatieaanvraag goed te keuren, wijst de Raad er nog op dat dit niet tot zijn bevoegdheid behoort.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC